

Propostes de la Cámara de Concesionarios de Infraestructuras Equipamentos y Servicios Públicos (CCIES)

1. Rendibilitat de les concessions.

És fonamental millorar la regulació que afecta a la rendibilitat de les concessions. La Llei 2/2015 de desindexació de l'economia espanyola y el seu Reglament del 2017 han suposat un fre molt important a la col·laboració publico privada: s'imposa la revisió de preus mitjançant fórmules polinòmiques envers d'expedients de preus; les fórmules polinòmiques han de ser aprovades mitjançant un procediment molt complex que endarrereix excessivament l'aprovació dels Plecs; s'estableix una rendibilitat homogènia (tipus d'interès del deute 10 anys més un 2%) per a tots els projectes concessionals amb independència del risc inherent a l'activitat concessional de que es tracti; la durada de les concessions no es pot fer dependre d'una fórmula prevista al Reglament de desindexació que no te per finalitat establir la durada màxima de les concessions sinó saber si el preu del contracte es pot revisar o no.

És essencial deixar clar a la norma que es poden revisar els preus/tarifes de les concessions d'obres i serveis quan es produeixin circumstancies excepcionals que trenquen l'equilibri econòmic del contracte.

Totes les obligacions de servei públic imposades als concessionaris han de ser compensades per tal de garantir la sostenibilitat, continuïtat i suficiència dels serveis públics o activitats encomanades als concessionaris.

2. Seguretat jurídica.

Millora de la seguretat jurídica en supòsits de força major: La norma autonòmica ha de poder oferir als operadors econòmics la seguretat jurídica que la regulació estatal no ha ofert durant la pandèmia del Covid. En aquest sentit, s'ha de deixar clar que una situació de pandèmia com la del Covid és una situació de força major que ha de permetre el restabliment de l'equilibri econòmic dels contractes. L'Article 239.2.b) de la LCSP recull una enumeració oberta de supòsits de força major ("u otros semejantes") que admet un desenvolupament en ares d'una major seguretat jurídica.

Millora de la seguretat jurídica en supòsits de circumstàncies sobrevingudes e imprevistes: També en ares de la seguretat jurídica la normativa autonòmica hauria de deixar clar que la modificació per circumstàncies sobrevingudes e imprevisibles prevista a l'article 205.2.b) LCSP és un mecanisme que ha de permetre el restabliment de l'equilibri econòmic del contracte, tant per circumstàncies com la pandèmia del Covid com per circumstàncies com els *factum principis* de qualsevol Administració que afecti al contracte. El dret al desistiment del contracte atorgat al contractista a l'article 270.4 LCSP no ha de limitar la possibilitat de l'Administració de recórrer a l'article 205.2.b) per tal de garantir la continuïtat en la prestació del servei.

Millora de la seguretat jurídica en els supòsits de cessió de contractes: cal derogar expressament o modificar aquells preceptes reglamentaris que, encara que no estiguin vigents per desplaçament normatiu o derogació tàcita, no han estat encara derogats de manera expressa i que son contraris a la normativa bàsica de contractació pública (art. 314 LCSP) com per exemple l'article 241.j del ROAS que sense cap mena d'excepció declara l'extinció d'una concessió en cas de canvi de control de l'empresa concessionària.

3. Modificació de les concessions.

Cal facilitar l'adaptació de l'objecte de les concessions a les circumstàncies canviant: (i) canvis en les necessitats públiques; (ii) canvis en la demanda i en el comportament del mercat; (iii) canvis tecnològics; (iv) canvis regulatoris. L'Administració es troba a vegades en la situació de no voler contractar a un operador especialitzat i preferir prestar el servei amb mitjans propis no especialitzats perquè considera que el règim estricte del contracte administratiu li impedirà modificar el contracte per adaptar-lo a noves necessitats.

Cal deixar clar que si s'han de fer noves inversions en el servei que no estaven previstes en el Plec i la quantia fos superior al 50% del preu del contracte, i la solució més satisfactòria per l'interès públic no fos ni deixar de fer les noves inversions ni resoldre el contracte prematurament i buscar un nou contractista, es podrà adjudicar el contracte d'execució de les noves inversions al contractista actual per la via del 168.a.2º LCSP en no existir una alternativa o substitut raonable. Per exemple: no es poden perdre oportunitats com la dels Fons Next Gen pel fet de que sobre un determinat servei o activitat hi ha un concessionari al que no se li pot resoldre anticipadament el contracte per adjudicar-lo després una altra

vegada amb la incorporació de les noves inversions finançades amb fons Next Gen; en aquest cas, la única solució raonable és comptar amb el concessionari existent i adjudicar-li a ell l'obligació de fer les noves inversions amb els Fons Next Gen.

4. Extensió de la durada de les concessions.

Cal deixar clar la necessitat de poder acordar l'extensió de les concessions per poder satisfer el principi de continuïtat del servei públic. En aquest sentit s'hauria d'incloure la regulació expressa relativa a l'ampliació de la durada de les concessions per necessitats de continuïtat del servei públic, dins del marc temporal màxim marcat per la LCSP i les directives europees.

5. Promoció de la iniciativa privada en nous projectes d'infraestructures i serveis.

Per tal de promoure la col·laboració públic privada, caldria que la nova regulació de contractes de Catalunya desenvolupés la previsió estatal continguda a l'article 28.3 i 247.5 LCSP, per tal de regular de manera més completa la iniciativa privada en les concessions de serveis, i per tal de permetre als concessionaris que estiguin gestionant contracte en vigor que puguin promoure iniciatives de nous projectes d'infraestructures i serveis sobre els serveis i activitats concessionades amb la finalitat de que puguin optar a la seva execució be sent adjudicatari de la nova licitació, be executant-lo directament si no fos possible promoure la concurrència.

6. Garanties de transparència i rigor en la licitació de concessions.

La nova llei catalana hauria de promoure com a requisit previ a la licitació que l'Administració licitadora justifiqui que ha fet consultes de mercat sobre els servei i activitats que vol concessionar, llevat de que amb anterioritat es tractés d'una activitat desenvolupada directament per l'Administració i tingués un coneixement complet de l'objecte del contracte que es vol licitar.

L'Administració hauria de fer públics els estudis de demanda i els estudis tècnics que justifiquen el model econòmic d'una concessió que es vol licitar.

La nova llei hauria de garantir que no s'admetran ofertes a pèrdues que puguin posar en risc l'interès general que es persegueix amb el contracte que es vol licitar. S'ha de garantir la continuïtat i la correcta prestació del servei amb la qual cosa la competitivitat ha de demostrar-se en la qualitat del servei.

Barcelona 1 de Setembre de 2022

Francesc Sibina Burón

President CCIES